

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKALÓJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Égyes szám ára tagoknak 4 fillér
Előfizetési díj egy évre 2.— pengő
Intézményeknek; magánosoknak egy évre
20.— pengő

FŐSZERKESZTŐ:
vitész PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefonszám: 1-360-92

„Amelyik legényegylet nem tiszteli és őrzi a multját, nem érdemli meg és nem biztosíthatja magának a jövőjét” —

mondotta dr. Serédi Jusztintán, Magyarország bíboros hercegprímása, a legényegyletek országos fővédője a balassagyarmati katolikus legényegylet 40 éves jubileuma alkalmával.

Az ország 35,000 legényegyleti tagja hálatelt szívvel fogadja lelkébe a legmagasabb helyről hozzántézelt szavakat és azoknak súlyát megértve, felelősséggel hordja fiatalos rugékonysággal a legényegyletek jelenét és jövőjét.

Fiatalságunk birlokában érezzük, hogy a jövő a miénk. A jövő a miénk. A jövő képe tőlünk függ. Mi fogjuk azt formálni, alakítani, tartalommal ellátni. A legényegylet *mi fiatalság* vagyunk. A mi tudásunk és értékünk, a mi lelkiségünk és jellemünk, a mi lelkesedésünk és munkánk az egyletünk értéke, tartalma és súlya. *Annyit ér az egyletünk, amennyi értéket mi adunk neki.*

Ezt érezve felelősséggel kell önmagunk egyéni művelését szolgálni. Tartozunk ezzel nemcsak önmagunknak, jövőndő családunknak és jövőnknek, de tartozunk ezzel a legényegyletünk multjának is. Annak az értékes multnak, amelyet apáink az egylelben kiformáltak. Mint drága örökség szállt ránk és mi nem akarunk méltatlanok lenni ehhez az örökséghez. Férfias lelkülettel és felelősségtudattal akarjuk ezt a szent örökséget őrízni magunkban hordani és annak jegyében a jövőt munkálni. Mun-

kálni azzal a fiatalos acélos rugékonysággal, amely minden akadályt le tud győzni és amely mesteri munkát tud a lélekben, mint az Isten teremő kezéből kikerült legértékesebb anyagban, létrehozni. Mesterek akarunk lenni lelkünk kiformálásában és ezzel mesterei leszünk egyletünk jövőjének.

Az erőt és tartalmat, a lendületet és lelkesedést ehhez a munkánkhoz az egylet multjából merítjük. A multat nem kritizálni és lekicsinyíteni, de *harcaiban és eredményeiben utánozni kell.* Meg kell értenünk, hogy a mult mennyi értéktől terhes és ezeknek az értékeknek életnedvet adó talajt kell adnunk, hogy a jövőre is mint értékek megmaradjanak.

Kitárult lélekkel, munkára kész fiatalos erővel fogadjuk országos fővédőnk, bíboros hercegprímásunk kitüntető szavait és hálás szívvel vesszük át mi fiatalok elődeink egyleti értékeit és eredményeit és szent fogadást teszünk, hogy méltók akarunk lenni a nagy legényegyleti multhoz. *Amit a legényegylet a multban a magyar katolicizmusban, a magyar nemzeti közéletben és a magyar iparosságban jelentett, azt a jövőre is biztosítani akarjuk. Nem kótyavetyéljük el a*

nagy multat, de dolgozunk az ahhoz méltó nagy jövőért.

35,000 magyar Kolping-iffjú! mi vagyunk a legényegylet jelene és rajtunk és bennünk gőrdül a legényegylet a jövőbe! Ugye érezzük mindannyian mit jelent ez és mi a kötelességünk?! Értékes jelent és nagy jövőt adni a dicsőséges multnak! És ezt mi megadjuk!

Szövetségi főtitkárság

Ismétellen közöltük a szövetségi egyletkekkel, hogy a nm. Püspöli Kar jóváhagyásával az Actio Catholica országos igazgatóságának megbízásából a legényegyletek országos szövetsége van hivatalva a magyar kézimunkás-fiatalság megszervezésére. A legényegylet munkája tehát már nem szoríték kizárólag az iparos- és kereskedő-fiatalság szervezésére, de kebelébe tartozik a tanonc-iffjúság, földműves-iffjúság és a gyári munkás-iffjúság is. A megnövekedett munka ellátására a legényegyletek országos szövetsége felállította a három országos főtitkárságot a hármastagozat irányítására. Örömmel közölhetjük a szövetségi egyletkekkel, hogy V.r.g. Ferenc, pécsi püspök Ur önmagmellósága kegyes jósága és utjai gondoskodása folytán Solymár György elfoglalta e hónapban állását és mint országos főtitkár dolgozik a szövetségekben. Ismérjük 8 évi legényegyleti munkáját — ebből egy évet mint prefektus a Központban töltött — és bizalommal tekintünk további működésé elé új munkakörében. Isten áldása és a szövetségi egyletek bizalma kísérje felelősségteljes munkájában. — Minden szövetségi ügyben hozzá fordulhatnak és minden szervezési ügyben készséggel rendelkezésére áll a szövetségi egyletkek.

Szakképzés

A mestervizsga kötelező volta az ön-állítási terén új helyzetet teremtett. A fokozottabb szaktudás megkövetelése a fiatalságot legfontosabb életkérdésében a kényrszert tanulásra utalta. A legényegylet feladata is bővült a mestervizsga bevezetésével. Mindig feladatunknak tartottuk a szakképzés intenzív művelését tagjainkban. Az szaktudásnak az egyetben történő továbbfejlesztésre különösképpen most van szükség. Szerezünk magunknak nevet és súlyt a mestervizsgáknál. A mi tagjaink legyenek ott mindig a legelőre. Jelentsen a bizottságnál már eleve értéket a vizsgázó legényegyleti tagsága. Legyen tagja ink szaktudása oly fölényes és teljes, mindenre kiterjedő és precíz, hogy a legjobb ajánlólevél a legényegyleti tagság legyen. A multban is kizárólag a legényegyletek szolgálták a fiatalság ipari továbbképzését. Ehhez a multhoz méltó akarunk lenni jelen munkánkkal is. A Központ az ipari szaktanfolyamait a jövő munkáéban a mestervizsga anyagára alapján állítja össze. Külön tanfolyamot tart az ipari általános kérdésekről, ipari jogról és szervezetről. Felhívjuk a szövetségi egyleteket, hogy fokozottabb gondot fordítsanak az ipari szakképzésre a jövő munkáéban és mindenképpen gondoskodjanak arról, hogy tagjaik az egyet keretében készülhessenek a mestervizsga anyagára. Nagy hiányt jelent ma még, hogy nincsenek megfelelő szakkönyvek a mestervizsga anyagából. Központunk elnöke a parlamentben sürgette a megfelelő szakkönyvek kiadását. Örömmel közölhetjük a szövetségi egyletekkel, hogy e sürgetésnek máris van hatása. Megjelent az első szakkönyv: Közigazgatási Ismeretek Iparosok Számára. A Központban 50 fillérért megszerezhető.

Pécs-egyházmegyei vezetőségi értekezlet

Mult számunkban jelentettük, hogy a pécs-egyházmegyei legényegyletek vezetői vezetőségi értekezletre jöttek össze, hogy az egyletek ügyeit kívánásait meg tárgyalják és biztosítsák az egyöntetű vezetést. Az értekezlet június 20-án megtartott várokozáson felüli sikerrel. Az egyházmegyében 21 legényegylet van, amelyek közül 19 küldöttségileg vett részt az értekezleten, amely részletesen viták és megbeszélések után meghozta értékes határozatát, amelyek közül az alábbiakat közöljük:

Az értekezlet elhatározta, hogy fél

éven belül minden egylet megalakítja a tanonc-tagozatot, mint aloszálly. Különálló szervezeti és munkacéleket fognak ezek a tanonc-tagozatok élni, de szervezetei részben lesznek az egyleti családok.

A földműves legényegyletek megalakítását az agráriusági főfelkarsági irányításában támogatni fogja minden egylet.

Az ipartestületekkel való együttműködés szükségességét átérze, a kapcsolatok szorosabb kiépítését fontosnak tartja az értekezlet. Ez különösen azért is fontos, mivel az ipari fejlődés az ipartestületeknek mindig nagyobb fontosságot tulajdonít, tehát nekünk az ipartestületekben otthon kell lennünk.

Az egyházmegyei legényegyleti összetartozandóság ápolása, a legényegyleti program minél intenzívebb megismerése és megvalósítása, az egyházmegyében való szisztematikus szervezés létrehozása érdekében az értekezlet megalakítja az egyházmegyei titkárságot, amely végrehajtó szerve lesz az országos központ és az egyházmegyei elnök útmutatásainak. Állandó élénk összeköttetésben áll az országos központtal és az egyes egyletekkel és biztosítja azok együttműködését.

Az értekezlet név szerint elhatározza, hogy mely községekben és városokban fogja a legényegylet megalakítását szorgalmazni és ennek megvalósítását az egyházmegyei titkárságra bizza.

Minden évben vezetőségi értekezlet

megtartását elhatározza, amelyeken az előző évi értekezlet határozatainak végrehajtását ellenőrzi és új programot tűz ki.

Minden évben az egyházmegye valamely központi fekvési helyén tartandó legénynap megtartását határozza el. Ennek megszervezését az egyházmegyei titkárságra bizza.

Az egyletek életének ellenőrzését az egyházmegyei titkárságra bizza, amely jelentést tesz az évi egyházmegyei értekezletnek az egyes egyletek életéről, azoknak munkájáról és fejlődéséről. Az egyes egyletek fenntartása, továbbfejlesztése és tartalmasítása nemcsak az egyletek magánügye, de igényt tart az értekezlet arra, hogy gondoskodva örködjön az egyházmegye minden egyletének jövője felett.

Részletesen meg tárgyalja az ifjúsági élet minden részét és az egyöntetűséget elhatározza a dékányi iroda vezetésében, heli gyűlések mikénti megtartásában, előadások, tanfolyamok mulatságok rendezésében, vándorelköltésben, az egyleti élet külső és belső megszervezésében.

Az értekezletnek mintegy 150 résztvevője, elnökök, világi elnökök, dékánok, rendezők és tagok mind nagy reménységekkel eltele gazdagodtak az értekezlet részletes világi, megbeszélései révén.

A pécs-egyházmegyei legényegyletek példát adó értekezletét meg kell választani az összes egyházmegyeekben. Az erre vonatkozó kéréseink az egyházmegyei elnök urakhoz el fognak érni.

A Mi Parlamentünk

Reményekkel eltele tekintettünk mindannyian a minimális munkabérendeletek elé. A szociális igazság kezdődő érvényrejutását láttuk benne. Az államhatalom gondoskodó munkáját üdvözöltük a rendelkezten, hogy a munkaadó természetes védeltsége mellett védelmet nyújt a munkásnak is és visszaállítja a munka jogait. A munkabéret minimális rendeletek most már hónapok óta országosan életbe léptek és már képet alkothatunk magunknak azok értékéről. A tagok számai, sőt ezrei referálnak a rendeletek életképességéről és az általuk teremtett új helyzetéről. Szóvá akarjuk tenni az egyik jogos és fájdalmas panaszt, amelyet a rendelet szült. Sorjában jönnek az idősebb tagjaink a le-sújtó hírrrel, hogy munkanélküliek lettek és nem tudnak elhelyezkedést találni, mert a munkaadók rettegnek az idősebb segédektől. A munkaadó szerint azért nem alkalmaz idősebb segédet, mert a munkát a fiatalabb segéd ugyanolyan jól el tudja végezni, mint az idősebb segéd, tehát miért fizessen ő magasabb órabért az idősebb segédnek. Így az idősebb segédek kiszorulnak a munkahelyükből és télen ülözengenek. Nekik a rendelet nem nagyobb darab kenyeret jelentett, de a megélvőt is elvette. Panaszuk jogos és a valóságban meglelt. A központi egylet idősebb tagjai felkérték a központi elnököt, hogy mint országgyűlési képviselő és mint egyik legjobb ipari szakértője a parlamentnek intervenáljon a tarthatatlan hely-

zet megváltoztatása érdekében. Központi elnökünk akcióba is lépett, hogy orvoslást nyerjen a panasz. Egyik orvoslási módozatát abban látja, hogy minél előbb meg kell választani a tanonctartás korlátozását. Így nagyon sok munkaadó segédet lesz kénytelen tartani munkája elvégzésére, ami arra fog vezetni, hogy a segéd-kereslet megnagyobodva, az idősebb segédek nélkülözhetelenné lesznek. De központi elnökünk e kérdésben is az általa oly sokszor és régóta hangoztatott elvet tartja a leghatékonyabb segítőknek, hogy az idősebb segéd nekak éveiben legyen idősebb a főbínél, de ipari szaktudásban, általános intelligenciában is fölösze a fiatalabbakat. Az idősebb segéd munkája, szaktudása, ügyessége révén legyen mindig annyira elsőrangú és tökéletes, hogy azt a fiatalabb segéd pótolni ne tudja. Ez az értekezlettel lenne a legbiztosabb biztosíték arra, hogy a munkaadó az ő munkáját nélkülözni ne tudhassa.

Felkérjük központunk elnökét, aki egyúttal a kézműves ipari bizottság elnöke is, és mint ilyen, az IPOK vezetőivel a legraszorabb kapcsolatban van, ügyeiket, memorandumait és kéréseiket az iparügyi miniszteriumban képviseli és tolmácsolja, hogy vigye ezt az ügyünket az iparügyi miniszterium elé és ha szükséges, tegye azt szóvá a parlamentben is és küldjön érdekeink védelméért.

E kérdés e helyen nyilván akarjuk tartani.

Eligazítások az egyetek elnökei számára

28. sz. Eligazítás

Hétfő: Július 5

Egyletünk múltja

Nem közömbös számunkra, akik a jelent képviseljük az egyletünkben, hogy a múlt mit tartalmazott. A múlt harcai és eredményei, a múlt szépsége és dicsősége, a múlt tartalma és súlya a jelennek is értéke. A tradíció megőrzése és megbeesülése a jövő garanciája. A jövőt pedig nekünk kell garantálnunk, akik a jelenben dolgozunk. A jövő kialakításának kötelessége a múlt értékeinek megismerésén épül fel. Tudnunk és éreznünk kell, hogy mit rejt magában egyletünk múltja, hogy eredményesen és értékesen munkálhassunk egyletünk jelenét és jövőjét.

1. Benne van egyletünk múltjában annak a sok fiatal embernek lelkesedése és munkája, ambíciója és álma, erkölcsi és anyagi áldozata, ideje és jelleme, akik az egylet múltjában megfordultak. Ezt az értéket említjük elsőnek, mert ezen értékek kialakítása az egyletre van bízva. Hány fiatal ember vitte a mi egyletünkbe fiatal lelkét, szívét és energiáját azért, hogy ott azokat kiművelje, azok működésének teret nyerjen, hogy ott kipállozassa magát az élet-harcra? Mennyi duzzadó erőnek, mennyi kibontakozó nagyságnak, mennyi tettekre kész akarásnak volt egyletünk tanuja? És így milyen gazdag tárolója lett egyletünk mindannak, amit a fiatalság jelent. Mennyi jellemalakulásnak volt tanuja és munkálója egyletünk a hosszú évtizedeken keresztül! Mennyi lelki harcot, mennyi szakmai tanulást, mennyi nekilendülést hord egyletünk múltjában, amelyek férfit tudtak nevelni fiatalból!

2. Benne van az egyletünk múltjában a katolikus Egyház évtizedes szeretete, féltése, kegyelmi, erkölcsi és anyagi támogatása. Az Egyház, Krisztus földi országának és hatalmának letéteményese, alapítástól kezdve mint gondoskodó anya vette szárnyai alá a legényegyleti mozgalmat. Mögötte állt és mint bőkezű Krózus osztotta földi és égi energiáit. A magyar püspöki kar, az egyházi vagyion, az egyházközségek, mindig kötelességüknek érezték az anyagi támogatást és ezt nem vonja meg ma sem. Ha a nyomozott gazdasági helyzet erőllenné lesz ma legényegyletet, az egyház ma is ott áll mögötte, mint megmentője és mentora. Az anyagiakon felül pedig kimeríthetetlen volt az Egyház gondoskodása a legényegyletekről az ő kegyelmi kincseinek oszlogatásában. Felbecsülhetetlen a krisztusi kegyelmek áradata, amely a legényegyletekre mint féltett drága kincsre áramlott. Az Egyház bulláiban biztosította az egyleti munka kegyelem-szerzési jogát. A tagok minden munkája felett, melyet önzetlenül az egylet érdekében fejtettek ki, mint jutalom ott lebegett a krisztusi kegyelem kiáradása. Ezzel milyen gazdag és bőkezű sáfára lett az egylet tagjai lelki értékeinek megtartásában és gazdagításában. Az egyleti munka mindig mint finom szál, az éget kötötte össze a tagot és valóságga tette a krisztusi együttest tagjai lelkében. Ebben egyedülálló a társadalmi és szociális egyletek között, mert csak a legényegyleti munka részesült abban a meg-

becsülésben, hogy kegyelmi forrásá legyen. Az Egyház gondoskodása a legényegyletről abban is mindig megnyilvánult, hogy erőinek legjavát állította bele az egyleti munkába. Hány lelkes papnak imádsága, féltő gondoskodása, munkája és éjelezése, tudása és lelkesedése fekszik benne az egyleti múltban! Ennek csak az ég a megmondhatója. Mennyi irányítás és bátorítás, mennyi felelősség és öntudatosítás áradt szét az elnöki szobákból a tagok felé! Mennyi élet köszönhető értékeit annak, hogy az Egyház gondoskodása folytán atyai barátot talált a veszélyekkel teli fiatal korban! Ezek mind az Élet örök könyvében felirattak. Amikor az iparosság mindenkiét elhagyatva, önmaga erőtlenségében nem találta meg szellemi és fizikai útirányát, földi és égi boldogulását, az Egyház volt az az irányjelző, amely erőleljesen útát tudott mutatni a zűrzavarban. Egvedül az Egyház állt a mindenkiét elhagyott és lelkényitett iparosság mellé és bőkezűen osztotta az ő energiáit. Évszázadokon keresztül egyedüli védője, támogatója, oktatója és nevelője az iparosságnak az Egyház volt az ő intézményével, amelyeket az ő szolgálatára szentelt. Amint az Egyháznak nem volt közömbös az iparosság múltja, úgy nem közömbös az Egyház előtt az iparosság jelene és jövője sem. Azt a tökélet, melyet évszázadokon keresztül belefektetett az iparosság nevelésébe, természetesen ma sem akarja elveszteni. Ma is gondoskodója, nevelője akar lenni annak a társadalmi osztálynak, mely a múltban az ő szociális alatt nőtt naggyá.

3. A legényegylet múltja hordozója volt Kolping szociális programjának. Nemcsak Marx indított el szociális mozgalmat, de vele egyidőben a halk szavu kölni pap is a keresztény szeretet és igazság alapján hirdette a munka jogát és igazságát. A későbbi pápai szociális enciklikák szemlencéje kitermelője és megvalósítója a legényegyletek alapítója volt. És az ő szociális eszméinek hirdetését és megvalósítását a legényegyletekre bízta. Tehát a mi múltunk terhes ennek a programmnak megvalósításától is. A nagy kolpingi örökség felelősséget rakott ránk a múltban és rak ránk a jelenben és jövőben is, a szociális igazságok érvényrejutásának kiküzdéséért. És való az, hogy a szociális harcok nagy tömege közülünk került ki az élet harcába. Mennyi közéleti nagyság köszönhető elindítását és szellemi felkészültségét az egyleti munkának! A magyar legényegyleti múlt nem volt mellátlan e feladathoz és beléje helyezt bizalomhoz, mert a legényegyleti törzskönyvek hangos bizonyítékai tudnak lenni annak, hogy azok közül, akik a múltban és a jelenben a szociális igazságokért küzdtek, a legényegylet emelben táplálkoztak és gazdagodtak lélekben. A magyar közélet, a magyar ipari társadalom a legényegyletben a múltban erőforrást bírt. Büszkesége és boldogsága ez múltunknak, amit megbecsülni, értékelni és folytatni kell!

4. Benne van az egylet múltjában az Egyháznak az a Krisztustól adott joga, hogy az emberek lelkének formálásában elsőrangú szerepet követeljen magának. Az Egyház nem tart igényt arra, hogy az ipar fejlesz-

tése és irányítása az ő feladata. Ha más nem végzi ezt el, hajlandó ennek is eleget tenni. Bizonyítja ezt a legényegyleti múlt, mely hordozója volt e kötelességek teljesítésének. De követelte magának és követeli ma is, hogy a nevelés az ő munkaköre legyen. De a nevelés nemcsak szűkebb értelemben vett lelkipásztori munka, mely a hitoktatásra, gyóntatásra és predikálásra szorítkozik. A nevelés az egész ember kialakítása. A nevelés világnézet-adás, mely az élet minden vonalára vonatkozik. Világnézetet adott a legényegylet múltban az ő tagjainak és azt akar adni ma is. Mert a múlt kötelez a jövő munkájára.

Ennek a gazdag legényegyleti múltnak folytatást, további fejlődést nekünk kell biztosítanunk. Ma is hozzánk hozzák a fiatalok értékeit, álmaikat, terveiket, tettekre készségeiket és fejlődni-akarásukat. Ma is feleltünk legeg az Egyház kegyelmi gondoskodása, féltése és áldása. Ma is fiatal és öreg papok sokasága önti bele egyletünkbe jellemet, munkájuk értékeit. A legényegylet nemcsak a múltban volt sokra hivatott, de a jelen és jövő is bizalommal tekint feléje. És ennek a bizalomnak nekünk kell megfelelni. A munka tere a miénk. És mi állni akarjuk a posztot és acélos rugókonysággal dolgozva, méltólk akarunk lenni a nagy múlthoz.

29. sz. Eligazítás

Hétfő: Július 12

Legényegyleti nevelés

Az egyes mozgalmak zárt sorokban azért tömörítik leginkább a tömegeket magukhoz, hogy ezen tömegek az ő eszméik szolgái legyenek. A mozgalmak áldozatot és lemondást, szolgálatot és önfeláldozást várnak a tömegeiktől. A legényegyleti mozgalom nem kapni akar, de adni az ő tömegeinek. A mi célkitűzésünk nem az, hogy a tagjaink keresztül a mozgalom nyerjen és erősödjék, hanem, hogy mi adjunk a tagoknak értékeket. A mi mozgalmunk alapelve: jöjjön hozzánk a fiatalság, nem azért, hogy minket szolgáljon, hogy nekünk adjon erőt és sülyt, hanem azért, hogy mi adjunk neki nevelést, szakképzést, jöjjön hozzánk hogy egész embert, az Isten teremte ő szándéka szerinti embert alakíthassunk belőle.

Ez a célkitűzés emeli a legényegyleti mozgalmat az összes mozgalmak fölé, melyek az iparosifjúsággal és általában a munkásifjúsággal foglalkoznak. Mi nem akarjuk politikai céljaink elérésére az ifjúságot mint tömeget belevetni, mely tömegben keresztül bármelyikünk emelkedni tudna és akarna. A legényegylet egyedül és kizárólag az ifjúságért, annak jelenéért és jövőjéért van.

Ennek a gondolatnak kell uralkodni az egyleti élet minden vonalán. Minden az ifjúságért, annak földi és égi boldogulásáért van. Ő a központ, amely körül minden mozog és akiért minden történik. A vallásos nevelést azért adjuk neki, hogy Isten akaratának megfelelően kialakíthassa önmagában az isten-embert. Azt adjuk neki, hogy teljes ember legyen belőle és

számot adhasson önmagáról, életéről Istennek. Tehát kizárólag azért, hogy az ő egyéni viszonyát Istennek rendben tartssuk. Az ő érdeke itt a fontos és az okolja meg e téren való munkánkat.

A földi embert, a szakmájában és a közéletben elsőrangú embert azért akarjuk belőle kinevelni, hogy a földi életet is uralja, mert Isten szándéka ez vele. Isten akarja vele azt a célt elérni, hogy a földi élet, annak minden értéke az ő uralma alá kerüljön, azért adta ezen értékeket. És az egyetlen fel akarja vértetni az ő tagjait, hogy a földi harcban és érvényesülésben, melyet Isten szánt az embernek, keménykötésű, alaposan felkészült emberek kerüljenek a porondra és tudásukkal, jellemükkel, értékeikkel ki tudják harcolni maguknak az életben a boldogulást.

Programpontunkban az embert, a lelki és testi embert akarjuk mi kiképezni és központba állítani. Az eszme az emberért van és nem az ember az eszméért. Az együleta tagért van és nem a tag az együletért.

Az együleti nevelés a múltban ezen az úton haladt. A krisztusi közvetlenség jellemezte mindig a mi nevelésünket. Nem iskolás, nem katedréről hangzik el, nem lesz kihangsúlyozva a nevelő és nevelt közli távolság. A mi nevelésünk a testvéri barátság. Nálunk a nevelő leül a taggal, mint a testvér a testvérről, mint az ideális atya a fiával, kutat a lelkében és keresi benne az Isten akaratát. Kémleli a tag lelkében, hogy mi lehet vele az Isten szándéka. Milyen értékeket helyezett el benne. Tudni akarja ezt, hogy öntudatosíthassa ezen értékeket és érvényesülési teret biztosíthasson számukra.

Ha Kolping nyomain akarunk haladni, akkor ennek a pedagógiának kell otthonra találnia együletünkben. Mi tömegmozgalmat sohasem leszünk, nem is akarunk lenni. Nálunk az egyén az érték. El akarunk ugyan érni mindenkít, akit a Gondviselés nekünk szánt, de az egyéni nevelés és ráhatás nagy értékét nem dobjuk el magunktól. Mi a tagért voltunk és vagyunk és ha tömegek vannak nálunk és akarjuk is, hogy tömegek kerüljenek hozzánk, ezt a tömeget mi mindig részre bontjuk és az egyént látjuk meg a sok tagban.

30. sz. Eligazítás

Hétfő: Július 19

Mire kötelez a múlt?

Mai számunkat országos fővédőnk, a bíboros hercegprímás balassagyarmati beszéde alapján a múlt értékeinek megbecsülésére akarjuk számi. Legyen ez a szám és ezzel az ehavi országos programunk a múlt kihangsúlyozása és az abból való erőmerítés.

A múlt értékei kötelezéseknek raktak a jelenre és annak hordozóira. A múlt harcai és azoknak eredményei köteleznek minket azok fenntartására és továbbfejlesztésére.

Hogy ezen feladatunknak megfelelhessünk, szükséges, hogy az egyület-

ben legyen egy hosszú éveken át kialakult és egybeforrt családi tanács. Ez legyen őrzője a tradíciónak, legyen őrzője annak a szellemnek, amely a múltat nagyvá tudta tenni és amely egyedül biósítási tud lenni a jövőnek. A családi tanács az a kiinduló jegecesedési pont, amely köré rá tud rakódni a szellem megőrzésével az egyes évek taganyaga.

A múlt értékeinek konzerválására legyenek állandó tisztviselők, legyen meg a szervezet, amely a folytonosságot tudja biztosítani, az egyöntetűséget. Ez a szervezet ellent tud állni esetleges áramlatoknak, amelyek a mi szellemünköt idegenek.

Ez a családi tanács és a szervezet az állandó tisztviselőkkel biztosítani tudja, hogy megmaradjon a ház, az egész együleti vagyion. Kerüljenek ki ezek a tisztviselők a munkaszosztályból, az iparosokból, akiknek lesz érzékük és szívük ahhoz, hogy a munkasvagyont — hisz az egylet és annak minden tartozéka az, — megőrizzék és fenntartsák. Előbbiekből épült és keletkezett, tehát egészen maguknak érezhetik és keli is hogy érezzék. Szegény emberek filléreiből épült a ház, kötelezen ez mindenkit arra, hogy mint a szegények vagyionát nézze és kezelje.

Az egylet múltjának értékeit alkotják az irattár, a je gyzőkönyvek, számadások, levelek, pénztárkönyvek, stb. Ezeket is őrizni, megtartani kell.

Mint legnagyobb érték kerül a jelen kezébe a múltból a családi jelleg, az együleti melegség és szeretet, amely a tagjait összekötő tle egymással és az egylettel. Legyen család, mert csak a családban lehet értékes nevelés. Ez pedig lényege az egyletnek, hivatása és kötelessége.

A jelen a múltból kijöve, a jövőbe masíroz. És vízi magával a múlt értékeit és eredményeit. Ne menjünk mi jelen üres kézzel a jövőbe, hanem engedjük megterhelni magunkat a múlt dicsőségeivel és nagyságával.

31. sz. Eligazítás

Hétfő: Július 26

Jézus új híve

Első programpontunknak: Krisztus és én, mi ketten együtt haladunk az élet és az örök élet útján» nemcsak szónak, jelmondatnak, de életnek kell lennie. Az életté való átfarmálásról nekünk kell gondoskodnunk. Nemcsak azt jelenti az életben ez a jelmondat, hogy Krisztus jöjjön velünk, legyen a mi erősítőnk és gondoskodónk, hanem azt is jelenti, hogy mi menjünk Krisztussal. Ha Krisztusnak, az ő földi ügyének baja van köztünk emberek között, akkor a mi helyünk az ő oldalán van.

1. Krisztus és az ő ügye erővendé köztünk emberek között. Az oltárszentségi Krisztus és az ő földi országa ellen hatalmas tömörülnek, melyek a földi fegyverek arzenálját állítják a Krisztus elleni harc elke-
sere-

dett szolgálatába. Nem kell nekik mindaz, amit a megvalósítás és élés terén a krisztusi program jelent. Ők nem Krisztus után alakítják saját egyéniségüket, hanem Krisztust akarják az ő egyéni elgondolásai szerint formálni. Nekik Krisztus nem norma, de önmagukat és eszméiket akarják normálul odaállítani mindaz elé, ami itt krisztusi és keresztény. Szenvedése ez a ma is élő Krisztusnak! Az ő további és állandó keresztire feszítése.

Krisztus minden ember megváltója. Ő mindenkiért és mindenkié. És az ő szeretetének és gondoskodásának tárgyát minden ember közézi. Így Krisztus elleni harc az a harc, amely emberek ellen irányul. Krisztus elleni harc az a gazdasági és társadalmi harc, amely társadalmi osztályokat nyom el és foszt meg emberi jogainak teljéitől. Az árvák és tehetetlenek elnyomása Krisztus elnyomása. A munka jogától és lehetőségétől való megfosztás Krisztussal szemben való igazságsértés. Tönkreteszik azt az embert, akiért Krisztus mindent odaadott. A szociális igazság hiánya a krisztusi igazság hiányát jelenti. Aki tehát igazságtalanul emberek ellen harcol és azokat megfosztja természetes jogaitól az Krisztus ellen harcol és Krisztust fosztja meg az ő eszméinek teljéitől. Szenvedése ez a ma is élő életet formálni akaró Krisztusnak. Az ő további és állandó keresztire feszítése.

2. Nemcsak az egyenes harc a Krisztus elleni harc. A nemtörődömség és érdektelenség az ő ügyével szemben szintén harc Ő ellene. Amikor az emberek és társadalmak, közületek és pártok elzárják szívüket a krisztusi eszmék befogadása előtt, amikor nem fenekednek ugyan ellene, de nem is törődnek vele, ez is harc Ő ellene. Méltatlanság Vele, aki értünk és a mi földi és égi boldogulásunkért élt, kirekeszteni Őt a földi élet irányításából és tartalmasításából. Ő az élet minden vonalán akar uralkodni. Nem osztja ezt meg senkivel és semmivel. Az ő kirekesztése tehát trónfosztás. Szenvedése ez a ma is élő és az élet minden vonalán érvényesülni akaró Krisztusnak.

Ezen szenvedésekben a mi helyünk Krisztus mellett van. Ezt hirdeti és tartalmazza a mi első jelmondatunk: Krisztus és én, mi ketten együtt. Nemcsak akkor, amikor én szoruló segítségére és támogatásra, amikor az én jogaimról és érdekeimről van szó, nemcsak akkor legyünk mi együtt Krisztussal, de akkor is csatlakozunk hozzá zárt sorokban, amikor az ő érdekeitől, azoknak szolgálatáról van szó. Ez az igazi krisztusi együttes.

Egyesületeink életéből

Högyész. (Pécségházmegye.) Június 4-én tartotta a högyézi legényegylet 40 éves jubileumát. Különleges értéke volt az ünnepségnek, hogy a pécségházmegyei legényegyletek e jubileumon adták találkozózt egymásnak. Az égházmegyéből 250 ifjúsági tag jelent meg, hogy a testvéri összetartozásnak tanulétt adja a jubileum alkalmával. Az ünnepi szentmisét Főt, Varga Kálmán kanonok tartotta a pécsi püspök képviselőjében, az ünnepi szent beszédet Főt. Solyomár György országos főtitkár tartotta. Az ünnepi közgyűlést Főt. vitéz Pintér József központi elnök a legényegyletnek nevelő, iparfejlesztő és társadalomképző munkájáról beszélt, Rajniss Ferenc országgyűlési képviselő pedig a kézművesiparosság mai helyzetéről tartott magvas, értékes előadást. A gyönyörűen sikerült ünnepséget Főt. Bräutigam Ferenc püspöki tanácsos, plébános atyai vezetésével Főt. Oberritter Ödön II. elnök, Franciscs Károly v. elnök és Keilner Ödön dékán rendezte.

Balassagyarmat. (Esztergomi főegyházmegye.) Június 5—6-án tartotta ragyogó külsősége és mélységes lelki tartalommal telt balassagyarmati katolikus napba kapcsolódott bele a legényegylet 40 éves jubileuma egybekapcsolva a világháborúban elesett tagok emléktáblájának leleplezésével, a Nap sugar Leány Klub közgyűlésével. Feljújították tette a jubileumot a legényegyletnek fővédőjének, dr. Serédi Jusztinián bíboros primás öminenciájának kitüntető megjelenése és szövege az egylet ifjúságához a mult megbecsüléséről. Az egyesület résztvett a kat. nap minden megnyilatkozásán s külön tartott szombatban este minta-leányestet a nap sugarak részére, hol a központ részéről Szepessy Ildoa tanítónő, Gruber Gizi és vitéz Pintér József szóaltak fel. Utána legényegyleti értekezlet volt, hol a központi elnökön kívül Főt. Freesz József budapesti káplán, volt gyarmati elnök beszélt lelkesen a tagok egylet iránt való hűségéről és kötelességeiről. Vasárnap az emléktábla leleplezésénél az egylet ifjú elnöke, Balla Mihály mondott ünnepi beszédet, amelyre öminenciája kegyesen megadta az engedélyt a leleplezésre. Utána következett az egylet közgyűlése, ma délutáni munkafülségi nagygyűlés. Hálásan emlékezünk meg dr. Báró Kray Pál kanonok-plébános úrról, ki ezer elfoglaltsága mellett is a legényegylet minden értekezletét kiuntette megjelenésével, nemkülönbön Főt. Elő József II. elnökéről, Balla Mihály világi elnökéről, ifj. Heiser György dékánról, Hiba Györgyi nap sugar vezéről, kik rengeteg fáradsággal és áldozatkésséggel tették híj fénnyessé a jubileumot. Nemkülönbön hálás köszönetet mondunk dr. Niedermann Imre tanárnak a történetnek oly jó sikerült megírásáért.

Jászládány (egri főegyházmegye.) Jászládányi Katolikus Legényegylet június 6-án ünnepelte 4 éves jubileumát

és szentelte fel gyönyörű szép zászlaját. A nagy naphoz méltó műsor biztosította az ünnepség sikerét, 5-én este az ipartestület székházában a kerület képviselője Lázár Imre és a Központ képviselője, Madl János titkár tartott előadást a kisipari kérdésekről. 9 órakor zenés lampionos felvonulás volt. Másnap reggel hat órakor zenés ébresztő. 10-kor a környékbeli egyesületekkel együtt az 50 tagú jászládányi Legényegylet a zászlók alatt felvonultak a Hősök-terére, ahol a tábori szentmisét hallgatták meg, amelyet Főt. dr. Kele István pápai prelátus mutatott be, ugyancsak ő vezegte a zászlószentelést is a szentbeszédet is ő mondotta. 12-kor díszközgyűlés volt az ipartestület helyiségében, a díszgyűlésen az összes társadalmi egyesületek képviseltették magukat, az ünnepi beszédet Főt. Varga Sándor kerületi esperes mondotta, a műsört a helyi legény- és leányegylet énekarának gyönyörű számai tették színessé és élvezetessé, amit Szöllösi Jenő karnagnak kell ezúton megköszönnünk. A szépen megrendezett ünnepség főt. Kiss Imre plébános elnök érdeme. Főt. Kiss Imre ráteremtéssel, hozzáértéssel, atyai szeretettel irányítja a 11 ezer lakosú község életét. Hasznos munkatársat kapott főt. Balogh Jenő másodelnök szemlében. Ezúton mondunk hálás köszönetet mindazoknak, akik e nagy-szerű ünnepség megrendezését munkájukkal, áldozatkésségükkel biztosították.

Lenti (Szombathelyi egyházmegye.) Június 6-án nagyszabású ünnepély keretében rendezte meg zászlószentelését az ifjú lenti Katolikus Legényegylet. Vasárnap 10 órakor ünnepélyes szentmise keretében szentelte fel az egyesület remek zászlaját, főt. Bády Ferenc központi prefektus és avatta fel 30 ifjú tagját. Szentmise után következett a zászlószegő beverése. A környékbeli legényegyletek képviselői a helyi egyesület kiküldöttjei osztalt örömmel vettek részt az ünnepélyen. Délután 1/2 órakor a legényegylet megkoszorúzza a helybeli hősök emlékművét. 1/2 órakor díszbezd volt a Pilez-féle nagyvendéglőben. A nagyszerűen sikerült ünnepély megrendezése főt. Ferenczy Gyula plébános-elnök és agilis munkatársa, Pesty Sándor másodelnök érdeme. A két szervező elnöknek nagy munkájába került az egyesület megszervezése, még inkább a létfentartása, mert a községben a sok egyesület miatt a fiúk hírtelen nem tudják, hová csatlakozzanak. Mégis jelenleg ez a fiatal egyesület már 50 taggal rendelkezik, akik mind szívesen tették magukévé élettel harcosai a Kólping-gondolatnak. Az egyházi elnökök munkája mellett sokaiéig vitéz Czoborvári Ferenc világi elnök munkája, aki vonzó egyéniséggel is biztosítja a tagok egyelet iránti szeretetét. Hálás köszönetet mondunk mindazoknak, akik munkájukkal biztosították a nagy ünnepség sikerét.

KIOE leggyakorlati. A Keresztény (Katolikus) Ifjak Országos Egyesületeinek budapesti csoportjai főt. dr. Mézáros János érseki helytartó a Manréza igazgatósága és a csoportok egyházi védnökei támogatásával f. évi

május hó 15—19-ig 53-as létszámmal zárt leggyakorlatot rendezett a Manréza leggyakorlatos házában. A leggyakorlatot főt. P. Csák Boldizsár S. J. vezette, aki Isten igéit megérett lélekkel plántálta az ifjak lelkébe. Ot egyházközségi csoportból vettek részt a leggyakorlaton, sajnos 31 jelentkezőnek már nem jutott hely, ami arra késztette az elnökséget, hogy a közeljövőben ismét leggyakorlatot rendez a fennmaradt és az új jelentkezők számára. A KIOE nagyon helyesen nagy gondot fordít fiainak vallásos nevelésére. Fiai lelkébe különös gondallal ültet a gondolatot, a vallásos élet lehet csak biztos alapja a szakmai és közéletnek. Krisztus király kegyelmét kérjük azok számára, akik önzetlen munkájukkal tették magukévé tagjaink sorát.

Kiskunmajsa (váci egyházmegye.) Az egylet elnöke és a község lelképásztora, Főt. Rétei Gyula plébános, c. kanonok meghívására Főt. vitéz Pintér József, a Központ elnöke június 13-án meglátogatta a kiskunmajsai egyelet, ahol hírtelen rögtönzött „parlamentis” gyűlés keretében a parlamentben is akkor vitatott kisipari törvényjavaslatot tárgyalta meg az egyletnek szép számmal egybegyűlt tagjaival. A tagok tudva, hogy a saját jövőjükről, megélhetésükről szóló tárgyat most kerül országos rendezésre, nagy érdeklődéssel és több hozzászólással vettek részt a vitában. Szép egylet gyűlést teremtett itt Főt. Rétei Gyula kanonok-plébános irányításában Főt. Szabó József II. elnök, kihez a tagok igazi fiúi ragaszkodással viselteknek. Örömmel látjuk, hogy nyári életét az egylet eleven sport-élettel tölti ki.

Szödliget. (Váci egyházmegye.) Június 11-én Főt. vitéz Pintér József, a Központ elnöke 20 új tag avatását végzte Szödligeten ünnepélyes szentmise keretében. Az avatandók közös szentáldozáshoz járulnak szentmise alatt. Az avatás után a tagok részvételével ünnepi bankett volt, melyen Főt. vitéz Pintér József üdvözölte a helyi vezetőket, akik követendő példát mutattak az ifjúság önzetlen, áldozatos, az ifjúság ügyeit mindig felkaroló egyleti vezetésben. Kitoró lelkesedéssel ünnepelte a közönség a község plébánosát, Főt. Barlos Géza esperest, dr. Jantsits Tibor miniszteri tanácsost, az egylet elnökét, aki igazi katolikus tevékenykedést fejt ki a mindenkivel elhagyott iparos fiatalok érdekében. Szabó József alelnököt, aki mint az erdélyi katolikus Státus volt jegyzője nagy szakértelemmel szolgálja az ifjúság érdekeit. Tiszteletreméltó az az önzetlen és odaadó támogatás, amelyben Szödliget társadalmi az egyleti részesíti. A lelkes támogatók a helyről is nagy tisztelettel és szeretettel köszöntik, köztük is különösen dr. Biró Imre Boldizsár főszekerestől, aki fentartás nélkül csatlakozott az ottani eddigi vezető munkájához.

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet. Felelős szerkesztő: vitéz Pintér József.

Hollósy János könyvnyomató, Budapest, VII., Jósika-utca 20.